

ΠΡΩΤΟΔΙΑΚΟΝΟΣ

ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ Ι.Ν.ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ & ΑΓ.ΠΡΩΤΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΠΡΩΤΟΔΙΑΚΟΝΟΣ

Άπρίλιος 2018
Έτος 7^ο - Τεύχος 75

Διεύθυνση:
Κοιμ. Θεοτόκου 11
14565 Άγ.Στέφανος
Τηλέφωνο:
210 8141919

Διαδίκτυο:
www.agios-stefanos.gr
email:
graminast@gmail.com

Περιεχόμενα

- A) Προφητείες - Τύποι Προτυπώσεις (B' μέρος)
- B) Λειτουργική όρολογία (B' μέρος)
- Γ) Έρμηνεία του Συμβόλου της πίστεως (ΙΣΤ' μέρος)
- Δ) Άγ.Θωμάς
- Ε) Άκολουθίες μηνός

Άνακοινώσεις

Τὰ Ἐνοριακά μας Παρεκκλήσια θὰ εἶναι ἀνοικτὰ ἐκτός ἀπροόπτου ὡς ἑξῆς:

Άγ. Αναγύρων:
κάθε Δευτέρα
7.30-10.30 π.μ.

Άγ. Παρασκευῆς:
κάθε Παρασκευή
7.30-10.30 π.μ.

Άγ. Βαρβάρας:
κάθε Σάββατο
11-12 π.μ.

Άγ. Τριάδος:
κάθε Κυριακή
11-12 π.μ.

Άγ. Δημητρίου:
κάθε Κυριακή
7-10 π.μ.

Τὸ περιοδικὸ ἐκδίδεται κατόπιν ἐνισχύσεως εὐσεβοῦς ἐνορίτου μας, τὸν ὁποῖο εὐχαριστοῦμε!

Ἐπιμέλεια-Σύνταξη

πρωτοπρ.
Χρ. Θ. Θεοδώρου

A) Γνωριμία με τὴν Ἁγία Γραφή

«Μετὰ ἀπὸ τὴν ἀνάγνωση τῶν Γραφῶν, νὰ ἀναγινώσκεις καὶ τοὺς θεῖους Πατέρες ποὺ εἶναι ἐρμηνευτὲς τῶν Γραφῶν...διότι οἱ Πατέρες, ἀναπτύσσοντας τὰ κρυμμένα νοήματα τῶν Γραφῶν φωτίζουν τὸ νοῦ καὶ κάνουν νὰ γνωρίζεις ἐκεῖνα ποὺ πρὶν δὲν γνώριζες».

(Άγ.Νικοδήμου τοῦ Ἀγορείτου, Συμβουλευτικὸν Ἐγχειρίδιον, σελ.227)

Προφητείες - Τύποι - Προτυπώσεις (B' μέρος)

2) Οἱ ἀρνητὲς προσπάθησαν νὰ ἐλαττώσουν τὸν χρόνο μεταξύ τῆς διατυπώσεως καὶ τῆς πραγματοποιήσεως τῶν προφητειῶν, λέγοντας ὅτι γράφτηκαν μετὰ τὰ γεγονότα. Ὅμως ὑπάρχει μία μαρτυρία ποὺ ἀναιρεῖ αὐτὸν τὸν ἰσχυρισμό. Ἡ μαρτυρία αὐτὴ εἶναι ἡ ὑπαρξὴ τῆς μεταφράσεως τῶν Ο' (=ἑβδομήκοντα) γιὰ τὴν ὁποία εἶπαμε στὰ προηγούμενα. Δηλαδή, ἂν κάποιος ἀμφισβητεῖ τὸ τί εἶπε ὁ Μωϋσῆς γιὰ τὸν Χριστὸ τὸν 14^ο αἰῶνα π.Χ., ἢ ὁ Ἡσαΐας τὸν 8^ο αἰῶνα π.Χ., δὲν μπορεῖ νὰ ἀρνηθεῖ τὴν ὑπαρξὴ τῆς μεταφράσεως τῶν Ο', ποὺ ἔγινε τὸν 3^ο αἰ. π.Χ. καὶ περιέχει τὶς προφητείες τους. Ἐτσι, ἐὰν ὑποθεθεῖ ὅτι οἱ προφητείες δὲν ἀπέχουν ἀπὸ τὴν πραγματοποίησή τους δεκατέσσερις ἢ ὀκτὼ αἰῶνες, χωρὶς ἀμφιβολία ἀπέχουν τρεῖς αἰῶνες.

3) Ἄς ποῦμε δύο λόγια γιὰ τοὺς προφήτες. Ἡ Καινὴ Διαθήκη μᾶς λέει πῶς ἐμπέονταν σὲ ὅσα ἔλεγαν ἀπὸ τὸν Θεό: «Καμία προφητεία δὲν προῆλθε ποτὲ ἀπὸ ἀνθρώπινο θέλημα, ἀλλὰ ἐμπνευσμένοι ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, ἀξιώθηκαν ἅγιοι ἄνθρωποι νὰ μιλήσουν ἀπὸ μέρους τοῦ Θεοῦ» (B' Πέτρου Α', 21). Προφήτης εἶναι α) ἐκεῖνος ποὺ διδάσκει τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ («Τάδε λέγει Κύριος») καὶ κυρίως σὲ περιόδους ἀποστασίας τοῦ λαοῦ ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ β) ἐκεῖνος προφητεύει- προλέγει γιὰ γεγονότα ποὺ θὰ συμβοῦν στὸ μέλλον

4) Ὅσο γιὰ τὶς προφητείες- προρρήσεις χωρίζονται σὲ τρεῖς κατηγορίες : α) στὶς προφητείες - προρρήσεις ποὺ ἀναφέρονταν σὲ διάφορα γεγονότα ποὺ θὰ συμβοῦν στὴν ἱστορία τοῦ Ἰσραήλ. β) Στὶς προφητείες ποὺ μιλοῦν γιὰ τὸ πρόσωπο καὶ τὸ ἔργο τοῦ Χριστοῦ καὶ αὐτὲς ἔχουν καὶ τὴ μεγαλύτερη σημασία καὶ γ) στὶς προφητείες ποὺ μιλοῦν γιὰ τὴν Ἐκκλησία καὶ τὸ τέλος τοῦ κόσμου.

5) Ἐκτὸς ἀπὸ τὶς προφητείες ἔχουμε γιὰ τὰ ἴδια πιὸ πάνω θέματα καὶ διάφορους τύπους τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ποὺ τὸ ἴδιο συμπληρώνονται στὴν Καινὴ Διαθήκη. Οἱ τύποι αὐτοὶ εἶτε εἶναι πρόσωπα (Ἰσαάκ, Ἰωσήφ ὁ Πάγκαλος κ.λ.π.) εἶτε εἶναι ἀντικείμενα (Σκηνὴ τοῦ Μαρτυρίου, χάλκινο φίδι κ.λ.π.).

6) Τέλος, ὑπάρχουν ἐκτὸς ἀπὸ τὶς προφητείες καὶ τοὺς τύπους καὶ οἱ προεικονίσεις ἢ προτυπώσεις ποὺ ἀναφέρονται κυρίως σὲ γεγονότα τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης τὰ ὁποῖα προεικονίζουν γεγονότα ἢ καταστάσεις τῆς Καινῆς Διαθήκης, π.χ. ἡ διάβαση τῆς Ἐρυθρᾶς θάλασσας εἰκονίζει τὸ βάπτισμά μας, ἡ διάβαση τοῦ Ἰορδάνη τὸν θάνατό μας κτλ.

B) Γνωριμία με την Λειτουργική ζωή τῆς Ἐκκλησίας μας

Λειτουργική ὁρολογία [κατ' ἀλφάβητον λειτουργικὸ λεξικό] (B' μέρος)

A

Ἄγρυπνία

Εἶναι τό νά μὴν κοιμᾶται κανεῖς. Στή γλώσσα ὅμως, τῆς Ἐκκλησίας ἔχει πνευματικό χαρακτήρα καί σημαίνει τήν ἐπαγρύπνηση, τή νηφαλιότητα καί τήν προσευχή, ὅπως σημειώνει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «Ὁ Χριστός προσευχήθηκε, ὄχι ἐπειδὴ εἶχε ἀνάγκη προσευχῆς, ἀλλὰ ἐπειδὴ ἤθελε νά διδάξει ἐσένα, νά προσεύχεσαι συνεχῶς, ἀδιαλείπτως, μέ νηφαλιότητα καί νά κάμεις αὐτήν μέ πολλή ἀγρυπνία. Καί ὅταν λέω νά ἀγρυπνεῖς δέν ἐννοῶ μόνον τό νά σηκώνεσαι τή νύχτα, ἀλλά καί κατά τό διάστημα τῆς ἡμέρας νά ἀγρυπνεῖς στίς προσευχές. Διότι αὐτός ποῦ ἔτσι ἐνεργεῖ, ὀνομάζεται ἄγρυπνος¹».

Ἐπάρχει βέβαια καί ἡ Ἄγρυπνία ὡς Ἀκολουθία, ποῦ οὐσιαστικά εἶναι μία ὀλονύχτια σύνθετη Ἀκολουθία (παννυχίδα) ποῦ ἀποτελεῖται ἀπό τόν Μικρό καί Μεγάλο Ἑσπερινό (καί πρό αὐτῶν τήν Θ' Ὡρα), τή Λιτή, τόν Ὁρθρο, τήν Α' Ὡρα καί τέλος τή θεία Λειτουργία. Τελεῖται τόσο στούς Ἐνοριακοὺς, ὅσο καί στούς Μοναστηριακοὺς Ναοὺς καί φυσικά σ' αὐτούς μέ μεγαλύτερη κατάνυξη ἀλλά καί διάρκεια (12-15 ὥρες), σέ καθορισμένες ἡμέρες καί ἑορτές (Δεσποτικές, Θεομητορικές καί Ἁγίων) καί σέ κάθε ἄλλη εὐκαιρία ποῦ δίδεται, γιά νά δοξασθεῖ ὁ Κύριος καί νά γίνει ἐπίκληση τοῦ ἐλέους Του. Ἡ Ἄγρυπνία καθιερώθηκε μέ βάση τή ζωή καί τή διδασκαλία του Κυρίου, ὁ Ὅποιος ἀγρυπνοῦσε προσευχόμενος πρὸς τόν Πατέρα, καί συμβούλευε τούς μαθητές Του καί τά πλήθη ποῦ Τόν ἀκολουθοῦσαν νά ἀγρυπνοῦν καί νά προσεύχονται κάθε στιγμή. Ὅμως, καί ἡ μετέπειτα ζωή τῶν Ἀποστόλων καί τῆς πρώτης Ἐκκλησίας, φανερώνει τή συνήθεια τῶν

πιστῶν νά ἀγρυπνοῦν σέ διάφορες περιπτώσεις².

Ἄζυμα

Τό ψωμί ποῦ παρασκευάζεται πρόχειρα, χωρίς προζύμι. Πρωτοχρησιμοποιήθηκε ἀπὸ τούς Ἰσραηλίτες κατά τή νύχτα τῆς ἀναχωρήσεως τους ἀπὸ τήν Αἴγυπτο, ὑπὸ τήν ἀρχηγία τοῦ Μωυσῆ (Ἐξοδ. κγ'15, 34, 18, Λευϊτ. κγ'6, Δευτ. στ'16). Το γεγονός αὐτό ἐγινε ἔθιμο, τό ὁποῖο ὀδήγησε στήν ἐπιβολή μέ διατάξεις τοῦ Μωσαϊκοῦ νόμου νά χρησιμοποιεῖται ἄζυμος ἄρτος ὅλες τίς ἡμέρες τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα. Ἡ παρασκευὴ τῶν ἄζυμων συμβόλιζε τήν ἀπαλλαγὴ τῶν Ἑβραίων ἀπὸ τήν εἰδωλολατρία καί τήν καταδυνάστευση τῶν Αἰγυπτίων. Τόν ὄρο χρησιμοποιεῖ συμβολικά καί ὁ Παῦλος (Α' Κορ. ε' 7).

Ἡ παπική Ἐκκλησία ἀπὸ τόν 9^ο αἰώνα καί ἀργότερα πολλές προτεσταντικές ὁμολογίες χρησιμοποιοῦν ἄζυμα γιά τήν τέλεση τῆς Θ. Εὐχαριστίας ἀπὸ παρανόηση, ὅτι ὁ Μυστικός Δεῖπνος ἦταν τό πασχαλινὸ τραπέζι τῶν Ἰουδαίων καί ἐπομένως ὁ Κύριος τέλεσε τό Μυστήριον τῆς Θ. Εὐχαριστίας μέ ἄζυμα.

Εἶναι ὅμως γνωστό, ὅτι ὁ Μυστικός Δεῖπνος ἐγινε τήν Πέμπτη, δηλαδή 24 ὥρες πρὶν ἀπὸ τήν ἑναρξὴ τῶν ἑορτῶν τοῦ Ἑβραϊκοῦ Πάσχα. Μέχρι τόν 9^ο αἰώνα ὀλόκληρη ἡ Ἐκκλησία τελοῦσε τή Θ. Εὐχαριστία μέ ἔνζυμο ἄρτο σύμφωνα μέ τίς μαρτυρίες τοῦ Ἰωάννου (ιη' 28, ιθ' 28) καί τῶν Ἀποστόλων (Πράξ. β' 42, κ' 6, Α' Κορ. ια' 23) κατὰ τίς ὁποῖες ὁ Κύριος χρησιμοποίησε ἔνζυμο ἄρτο στό τελευταῖο του Πάσχα. Τὴ συνείδηση αὐτὴ εἶχε ἡ ἀρχαία Ἐκκλησία καί ἐκφράζεται στά ἔργα τῶν Πατέρων, γι' αὐτό καί δέν δημιουργήθηκε κανένα πρόβλημα κα-

τά τούς ὀκτώ πρώτους αἰῶνες μέ τήν χρησιμοποίησιν τοῦ ἔνζυμου ἄρτου γιά τή Θ. Εὐχαριστία. Ἡ καινοτομία τῆς Παπικῆς Ἐκκλησίας μέ τήν χρῆσιν τῶν ἄζυμων προκάλεσε διαμάχη τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μέ τήν Παπική καί τό γεγονός αὐτό εἶναι μία ἀπὸ τίς αἰτίες τοῦ σχίσματος τῶν Ἐκκλησιῶν.

Ἄεροβάπτισμα

Ὅταν κάποιος νήπιο εἶναι ἄρρωστο βαριά καί κινδυνεύει, γιά νά μὴν πεθάνει ἀβάπτιστο, κάποιος ποῦ εἶναι μέλος τῆς Ἐκκλησίας καί ὄχι ἀλλόθρησκος ἢ αἰρετικός κι ἄς μὴν εἶναι ἱερέας καί ἄς εἶναι καί γυναίκα, το βαπτίζει ὑψώνοντάς το τρεῖς φορές στόν ἀέρα «Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος». Το παιδί εἶναι πλέον βαπτισμένο. Ἐάν ζήσει, ὁ ἱερέας στήν Ἐκκλησία δέν τό ξαναβαπτίζει, ἀλλὰ «λέει μόνο τά γράμματα», χωρίς ὅμως νά κάνει τίς τρεῖς καταδύσεις στήν ἱερὴ κολυμβήθρα. Ἡ εὐθύνη τῶν γονέων εἶναι πολλή μεγάλη ἐάν τό παιδί τους πεθάνει ἀβάπτιστο.

Ἄηρ (Ἀέρας)

Ὄνομάζεται ἔτσι τό μεγάλο κάλυμμα μέ τό ὁποῖο ὁ λειτουργὸς καλύπτει τά ἱερά σκεύη (ἅγιο Ποτήριον καί ἅγιο Δισκάριον), τά ὁποῖα περιέχουν τά τίμια Δῶρα, καλυμμένα κι αὐτά μέ μικρότερα καλύμματα. Λέγεται ἔτσι γι' αὐτό ὁ λειτουργὸς ἐκτός ἀπὸ τήν κάλυψη, ριπίζει (ἀερίζει) τά Ἅγια, γιά νά τά προφυλάξει ἀπὸ τά ἔντομα καί τήν πτώση τῆς σκόνης ἐντός τους. Παλαιότερα, τό ἔργο αὐτό τό ἔκαμαν τά ριπίδια ποῦ τά χρησιμοποιοῦσαν οἱ Διάκονοι, τά ὁποῖα ριπίδια, ἐξελίχθηκαν στά γνωστά μας Ἐξαπτέρυγα. Ὁ Ἄερας εἶναι ἡ ἐξέλιξη τῶν Βεβήλων (=παραπετασμάτων), τά ὁποῖα κάλυπταν παλαιότερα τό κιβώριον τῆς Ἁγίας Τραπέζης.

² (βλ. Ματθ. ιδ' 23, κστ' 38-46, Μάρκ. στ' 46-47, ιδ' 34-41, Λουκ. κβ' 37, Μάρκ. ιγ' 33, Λουκ. κ' 36, Πράξ. α' 14, β' 42, Ρωμ. Ιβ' 12, Κολ. δ' 2, Ἐφεσ. στ' 18 κ.λ.π.).

Γ) Πίστη και ζωή

Ἑρμηνεία τοῦ Συμβόλου τῆς πίστεως (ΙΣΤ')

δ) «*Σταυρωθέντα τὲ ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα καὶ ταφέντα*».

Ὅταν ἀπέθανε ὁ Χριστὸς στὸν Σταυρό, τότε ἡ ψυχὴ κατέβηκε στὸν Ἄδη μαζί με τὴν θεότητα γιὰ νὰ σώσει τοὺς δικαίους τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἐνῶ τὸ Σῶμα Του παρέμεινε μέσα στὸν τάφο μαζί με τὴν θεότητα. Ἄλλωστε, τόσο τὸ σῶμα ὅσο καὶ ἡ ψυχὴ δὲν εἶχαν ἰδιαίτερη ὑπόσταση παράλληλη με τὴν ὑπόσταση τοῦ Λόγου. Μία ἦταν ἡ ὑπόσταση τοῦ Λόγου καὶ ὄχι δύο. Ἐτσι καὶ ὅταν ἀκόμη χωρίστηκε ἡ ψυχὴ ἀπὸ τὸ σῶμα, ἐν τούτοις ἡ ψυχὴ ἦταν ἐνωμένη με τὴν θεότητα καὶ τὸ σῶμα ἐνωμένο με τὴν θεότητα. Γι' αὐτὸ καὶ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ στὸν τάφο δὲν ὑπέστη διαφθορά.

ε) «*καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς*».

Τὴν τρίτη ἡμέρα, σύμφωνα με τὶς Γραφές, ὁ Χριστὸς ἀναστήθηκε. Φυσικά, δὲν ἀναστήθηκε ἡ θεία φύση, ἡ ὁποία ποτὲ δὲν εἶχε πεθάνει, ἀλλὰ ἡ ἀνθρώπινη φύση. Μετὰ τὴν ἀνάστασή Του ὁ Χριστὸς ἀπέβαλε ὅλα τα λεγόμενα ἀδιάβλητα πάθη, δηλαδή τὴν πείνα, τὴν δίψα, τὸν κόπο κλπ., καὶ τὸ σῶμα Του ἐγίνε ἀφθαρτο καὶ ἀπὸ αὐτῆς τῆς ἀπόψεως. Τὸ ὅτι ἔφαγε μετὰ τὴν Ἀνάσταση μπροστὰ στοὺς Μαθητάς Του, αὐτὸ τὸ ἔκανε κατ' οἰκονομίαν, ἀφοῦ δὲν τὸ εἶχε ἀνάγκη, γιὰ νὰ δείξει στοὺς Μαθητὲς ὅτι εἶναι τὸ ἴδιο σῶμα, ποῦ ἔπαθε καὶ ἀναστήθηκε. Αὐτὴ ἡ τροφή ποῦ ἔλαβε, κάηκε ἀπὸ τὴν φωτιὰ τῆς θεότητος. Ὅπως ἦταν τὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ μετὰ τὴν Ἀνάσταση, ἔτσι θὰ εἶναι καὶ τὸ σῶμα τῶν ἀνθρώπων μετὰ τὴν ἀνάστασή τους. Ἐνῶ ὁ Χριστὸς μετὰ τὴν Ἀνάστασή Του ἀπέβαλε ὅλα τα λεγόμενα ἀδιάβλητα πάθη, ἐν τούτοις δὲν ἀπέβαλε κανένα μέρος καὶ ἐνέργεια τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, ἀφοῦ ἡ θεία με τὴν ἀνθρώπινη φύση εἶναι ἀχωρίστως ἐνωμένες. Καὶ τὸ ὅτι ἀξιωνόμαστε νὰ κοινωνήσουμε τοῦ Σώματος καὶ τοῦ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ εἶναι γιὰτὶ καὶ τώρα καὶ πάντοτε εἶναι ἐνωμένες οἱ δύο φύσεις στὴν ὑπόσταση τοῦ Λόγου.

στ) «*καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς...*».

Τὴν τεσσαρακοστὴ ἡμέρα ἀπὸ τὴν Ἀνάστασή Του ὁ Χριστὸς ἀνελήφθη στοὺς Οὐρανοὺς. Φυσικά, ὡς Θεὸς ἀληθινὸς ἦταν πάντοτε ἐνωμένος με τὸν Πατέρα Του καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ἀλλὰ ἀνέβασε τὴν ἀνθρώπινη φύση, ἡ ὁποία μετὰ τὴν πρόσληψή της ἀπὸ τὸν Υἱὸ καὶ Λόγο τοῦ Θεοῦ ἐγίνε ὁμόθεος καὶ πηγὴ τῆς ἀκτίστου ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ. Τὸ ὅτι κάθησε στὰ δεξιὰ του Πατρὸς δὲν πρέπει νὰ νοεῖται τοπικά, γαιτὶ τὸ δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ εἶναι γνωρίσματα τῶν περιγραφομένων, ἐνῶ ὁ Θεὸς εἶναι ἀπερίγραπτος.

Δ) Γνωριμία με τοὺς Ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας μας

Ἁγία μάρτυς Θωμαῖς, 14 Ἀπριλίου

Ἡ ἁγία Θωμαῖς γεννήθηκε καὶ ἔζησε στὴν Ἀλεξάνδρεια. Ἀκολούθησε τὸν ἕγγαμο βίο καὶ εἶχε μιὰ κατὰ πάντα εὐλογημένη οἰκογένεια. Μετὰ τὸν σύζυγό της τὴν συνέδεε ἀληθινὴ καὶ ἀνυπόκριτη ἀγάπη. Τὴν εἰρηνικὴ τους ὁμως συνύπαρξη φθόνησε ὁ ἐφευρέτης τῆς κακίας διάβολος καὶ θέλησε νὰ τοὺς χωρίσει, μάλιστα δὲ με τραγικὸ τρόπο.

Κάποτε, ποῦ ἡ Θωμαΐδα ἦταν μόνη της στὸ σπίτι, ἐπειδὴ ὁ σύζυγός της ἔλειπε σὲ δουλειές, δέχθηκε ἀνήθικη ἐπίθεση ἀπὸ τὸν πατέρα τοῦ συζύγου της, δηλαδή τὸν πενθερό της, ὁ ὁποῖος κυριευμένος ἀπὸ τὸν δαίμονα τῆς πορνείας καὶ ὑποδουλωμένος στὸ πάθος τῆς ἀκολασίας ἤθελε νὰ ἔχει μαζί της ἐρωτικὴ σχέση. Ἡ Ἁγία, ἡ ὁποία εἶχε πάντοτε ζωντανὴ στὴν μνήμη της τὴν αἴσθησι τῆς πανταχοῦ παρουσίας τοῦ Θεοῦ καὶ ζοῦσε με ἀγνότητα καὶ σωφροσύνη, ἀντιστάθηκε με σταθερότητα καὶ παρρησία προσπαθώντας νὰ τὸν πείσει ὅτι κάτι τέτοιο δὲν πρέπει νὰ γίνε, ἐπειδὴ εἶναι ἀντίθετο με τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, τὸ ὁποῖο ἦταν γι' αὐτὴν τρόπος ζωῆς καὶ πηγὴ ἔμπνευσης. Τυφλωμένος ὁμως ἐκεῖνος ἀπὸ τὸ πάθος ἐπέμενε ἀπειλώνοντας τὴν με θάνατο. Ἡ ἁγία Θωμαῖς συνέχισε νὰ ἀντιστέκεται καὶ προτίμησε τὸν θάνατο, ἀπὸ τὴν ὑποδούλωση στὸ κράτος τῆς ἀμαρτίας καὶ τὴν ἐξουσία τοῦ θανάτου. Γιατὶ ἡ ἔξοδος ἀπὸ τὴν παροῦσα σύντομη ζωὴ με μαρτυρικὸ τρόπο γιὰ τὴν δόξα τοῦ Θεοῦ δὲν εἶναι θάνατος, ἀλλὰ μετάβαση ἀπὸ τὸν θάνατο στὴν ζωὴ. Εἶναι νίκη τῆς ζωῆς ἐπὶ τοῦ θανάτου.

Ὁ δυστυχὴς ἐκεῖνος τὴν μαχαίρωσε θανάσιμα καὶ μετὰ τὸ τραγικὸ αὐτὸ περιστατικὸ ἔχασε τὸ φῶς του καὶ γύριζε μέσα στὸ σπίτι σὰν χαμένος. Στὴν κατάστασι αὐτὴ τὸν βρῆκαν κάποιοι γείτονες, ποῦ ἔψαχναν γιὰ τὸν γιό του, καὶ τὸν παρέδωσαν στὶς Ἀρχές γιὰ νὰ δικαστεῖ. Ἐνῶ ἡ Θωμαΐδα, ὅπως γράφει ὁ ἅγιος Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης, «ἔλαβε στέφανον μάρτυρος διὰ τὴν σωφροσύνην».

Ὁ Προϊστάμενος τῆς Σκήτης τῆς Ἀλεξάνδρειας, μόλις πληροφορήθηκε τὸ μαρτυρικὸ τέλος τῆς Θωμαΐδος, κατέβηκε ἀμέσως στὴν Πόλη με μερικὸς μοναχοὺς καὶ παρέλαβε τὸ λείψανο τῆς Ἁγίας. Τὸ μετέφερε με εὐλάβεια στὴν Σκήτη καὶ τὸ ἐνταφίασε με τιμὲς στὸ Κοιμητήριον τῶν Πατέρων. Τότε συνέβη καὶ τὸ ἐξῆς θαυμαστό. Κάποιος μοναχός, ὁ ὁποῖος ἐπολεμεῖτο ἀπὸ τὸν δαίμονα τῆς πορνείας καὶ εἶχε ταλαιπωρηθεῖ γιὰ μεγάλο χρονικὸ διάστημα, προσευχήθηκε στὸν τόπο ποῦ ἐνταφιάσθηκε τὸ σῶμα τῆς Μάρτυρος, ζητώντας τὴν βοήθειά της. Καὶ ἀφοῦ ἄλειψε τὸ σῶμα του με λάδι ἀπὸ τὸ καντήλι ποῦ ἔκαιγε στὸν τάφο της, ἀπαλλάχθηκε ἀπὸ τὸν πειρασμὸ καὶ εἰρήνευσε. Ἀλλὰ, κατὰ καιροὺς, καὶ ἄλλοι πιστοί, μοναχοὶ καὶ λαϊκοί, ποῦ βασανίζονταν ἀπὸ σαρκικοὺς πειρασμοὺς προσεύχονταν στὴν Ἁγία καὶ με τὶς πρεσβεῖες τῆς ἐνισχύονταν στὸν ἀγῶνα τους ἢ καὶ ἀπαλλάσσονταν ἀπὸ τὸ πάθος.

Ε) Πρόγραμμα Ἀκολουθιῶν Ἀπριλίου 2018

Ἔφε- ρη μέ- ριος	Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο
ΑΠΑΝΤΕΣ	1 ΚΥΡΙΑΚΗ τῶν Βαΐων Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ. <i>(Τὸ πρόγραμμα τῆς</i> <i>Μ.Εβδομάδος</i> <i>κυκλοφορεῖ σὲ</i> <i>ἰδιαίτερο φυλλάδιο)</i>	2 Ἡ Μεγάλη Δευτέρα εἶναι ἀφιερωμένη στὴ μνήμη τοῦ Ἰωσήφ, τοῦ ἐπονομαζομένου «Παγκάλου», τοῦ γιοῦ τοῦ Ἰακώβ, ποὺ ἀναφέρεται στὴν Παλαιὰ Διαθήκη (Γεν. 37, 50). Ὁ Ἰωσήφ ἦταν ὁ μικρότερος γιὸς τοῦ Ἰακώβ ὁ ὁποῖος ἔμωε φθονήθηκε ἀπὸ τὰ ἀδελφία του λόγω τῆς ἐνάρετης ζωῆς του. Ἐπίσης, αὐτὴ τὴ μέρα θυμόμαστε καὶ τὸ περιστατικὸ μὲ τὴν ἄκαρπη συκιά, τὴν ὁποία ὁ Χριστὸς καταράστηκε καὶ ξεράθηκε μὲ ἕναν Του λόγῳ (βλ. Λκ. 13, 1-9).	3 Τὴ Μεγάλη Τρίτη ἐπιτελοῦμε ἀνάμνηση τῆς περὶ τῶν δέκα παρθένων γνωστῆς παραβολῆς τοῦ Κυρίου, τὴν ὁποία καὶ μᾶς παρουσιάζεται στὸ 25ο κεφάλαιο τοῦ Κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγελίου. Ἡ Ἐκκλησία μᾶς καλεῖ νὰ εἴμαστε ἕτοιμοι γιὰ νὰ ὑποδεχθοῦμε, κρατοῦντες τὶς λαμπάδες τῶν ἀρετῶν μας, τὸν οὐράνιο Νυμφίον, τὸν Κύριον ὁ ὁποῖος θὰ ἔλθει αἰφνίδια, εἴτε εἰδικὰ κατὰ τὴ στιγμή τοῦ θανάτου μας, εἴτε γενικὰ κατὰ τὴ Δευτέρα Παραουσία. Τέλος, τὸ ἀπόγευμα αὐτῆς τῆς ἡμέρας, στὸν Ὁρθρον τῆς Μ. Τετάρτης, ψάλλουμε καὶ τὸ γνωστὸ σὲ ὅλους μας «Τροπᾶριο τῆς Κασσιανῆς» τῆς ὑμνογράφου.	4 Κατὰ τὴ Μεγάλη Τετάρτη ἔχουμε ἀνάμνηση τοῦ γεγονότος τῆς ἀλείψεως τοῦ Κυρίου μὲ μύρον ἀπὸ μιὰ πόρνη γυναίκα. Ἐπίσης φέρεται στὴ μνήμη μας, ἡ σύγκληση τοῦ Συνεδρίου τῶν Ἰουδαίων, τοῦ ἀνωτάτου δηλαδὴ Δικαστηρίου τους, πρὸς λήψη καταδικαστικῆς ἀποφάσεως τοῦ Κυρίου, καθὼς καὶ τὰ σχέδια τοῦ Ἰούδα γιὰ προδοσίαν τοῦ Διδασκάλου του. Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας μέρας, σὲ ὅλες τὶς Ἐκκλησίες, τελεῖται τὸ Μυστήριον τοῦ Ἱεροῦ Εὐχελαίου καὶ ἀκολουθίως ἡ Ἀκολουθία τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου καὶ τοῦ Ἱεροῦ Νιπτῆρος.	5 Κατὰ τὴ Μεγάλη Πέμπτη ἐπιτελοῦμε ἀνάμνηση, τῆς νίψεως τῶν ποδῶν τῶν Ἀποστόλων ὑπὸ τοῦ Κυρίου, τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου, δηλαδὴ τῆς παραδόσεως σ' ἐμᾶς ἀπὸ τὸν Κύριον μας τοῦ Μυστηρίου τῆς θείας Εὐχαριστίας, τῆς θαυμαστῆς προσευχῆς τοῦ Κυρίου πρὸς τὸν Πατέρα Του καὶ τῆς προδοσίας τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ Ἰούδα. Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας τελεῖται ἡ Ἀκολουθία τῶν Παθῶν (ὁ Ὁρθρος τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς), στὴν ὁποία διαβάζονται τὰ δώδεκα Εὐαγγέλια, μέσα στὰ ὁποῖα ἐξιστορεῖται καὶ ἀναλύεται ἡ πορεία τοῦ Κυρίου μας πρὸς τὸν Σταυρὸν. Ἀπὸ τὸν Μυστικὸν Δείπνον, τὴν προσευχὴν τοῦ Κυρίου μας στὴ Γεθσημανή, τὴν προδοσίαν τοῦ Ἰούδα, τὴ δίκην τοῦ Χριστοῦ μᾶς ἀπὸ τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τὸν Πόντιον Πιλάτον, ἕως τὴν ἀνάβασή Του στὸν Γολγοθὰ καὶ τὴ Σταύρωσή Του. Εἶναι ἡ κορύφωση τῶν Ἁγίων καὶ φρικτῶν Παθῶν Του.	6 Τὴ Μεγάλη Παρασκευή, ὁ Ἰησοῦς στέλνεται δέσμιος ἀπὸ τὸν Καϊάφα στὸν τότε ἡγεμόνα τῆς Ἰουδαίας Πόντιον Πιλάτον. Αὐτὸς, ἀφοῦ τὸν ἀνέκρινε καὶ ἀφοῦ ὁμολόγησε δύο φορές ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ἄθωος, ἔπειτα, γιὰ νὰ εὐχαριστήθουν οἱ Ἰουδαῖοι, τὸν καταδικάζει σὲ θάνατον καὶ ἀφοῦ τὸν μαστίγωσε, τὸν παρέδωσε γιὰ νὰ σταυρωθεῖ. Ἀπὸ κεῖ καὶ πέρα ὁ Ἰησοῦς, ἀφοῦ παραδόθηκε στοὺς στρατιῶτες, γυμνώνεται, φορεῖ κόκκινη χλαμύδα, στεφανώνεται μὲ ἀκάνθιον στεφάνον, κρατᾷ κάλαμον σὰ σκῆπτρον, προσκυνεῖται χλευαστικὰ, φτύνεται καὶ χτυπιέται στὸ πρόσωπον καὶ στὸ κεφάλιν. Μετὰ, φορώντας πάλιν τὰ ρούχα του καὶ βαστάζοντας τὸ Σταυρὸν, πηγαίνει πρὸς τὸν Γολγοθὰ, τὸν τόπον τῆς καταδίκης καὶ ἐκεῖ, γύρω στὴν τρίτη ὥρα τῆς ἡμέρας, σταυρώνεται μεταξὺ δύο ληστῶν, βλασφημεῖται ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ εἶχαν πάει στὸν Γολγοθὰ μαζί του, μυκτηρίζεται ἀπὸ τοὺς ἀρχιερεῖς, ποτίζεται ἀπὸ τοὺς στρατιῶτες μὲ ξύδι ἀνακατεμένον μὲ χολή. Γύρω στὴν ἐνάτη ὥρα, ἀφοῦ θγάζει πρῶτα φωνὴν μεγάλην, καὶ λέει: «Τετέλεσται», ἐκπνέει.	7 Τὸ Μέγα Σάββατον, ἔχουμε τὴν ἀνάμνηση τῆς ταφῆς τοῦ Κυρίου ἢ ἀλλιῶς τὴν «εἰς Ἄδου κάθοδον τοῦ Κυρίου». Ἀφοῦ συγκεντρώθηκαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι στὸ Πόντιον Πιλάτον, τὸν παρακάλεσαν νὰ ἀσφαλίσῃ τὸν τάφον τοῦ Ἰησοῦ γιὰ τρεῖς ἡμέρας διότι, καθὼς ἔλεγαν, «ἔχουμε ὑποψία μήπως οἱ μαθητῆς Του, ἀφοῦ κλέψουν τὴν νύχταν τὸ ἐνταφιασμένον Του σῶμα κηρύξουν ἔπειτα στὸ λαὸ ὡς ἀληθινὴν τὴν ἀνάστασιν τὴν ὁποία προεῖπε ὁ πλάνοσ ἐκεῖνος, ὅταν ἀκόμη ζούσε» καὶ τότε θὰ εἶναι ἡ τελευταία πλάνη χερρότερη τῆς πρώτης». Αὐτὰ ἀφοῦ εἶπαν στὸν Πόντιον Πιλάτον καὶ ἀφοῦ πῆραν τὴν ἀδειάν του, ἔφυγαν καὶ σφράγισαν τὸν τάφον τοποθετώντας ἐκεῖ γιὰ ἀσφάλειαν τουκουσταδία, δηλαδὴ στρατιωτικὴ φρουρά.
ΑΠΑΝΤΕΣ	8 ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ *** Ἑσπερινὸς τῆς Ἀγάπης 6.00 μ.μ.	9 Δευτέρα τοῦ Πάσχα Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.	10 Παναγίας Πορταϊτίσεως Ἑσπερινὸς Ἀγ.Ραφαήλ Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.			13 Ζωοδόχου Πηγῆς Θ.Λειτουργία (Παρεκκλήσιο Ἁγίων Αναργύρων) 7.00 π.μ.	14 Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 6.00 μ.μ.
π. Χρυσοδοσιάντης	15 ΚΥΡΙΑΚΗ τοῦ Θωμᾶ Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.	Κάθε Παρασκευὴ στίς 6 μ.μ. γίνεται ὁμιλία μὲ θέμα τὴν ἐρμηνείαν τοῦ Συμβόλου τῆς Πίστεως καὶ στὴ συνέχεια στίς 7 μ.μ. ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἀποδείπνου				Οἱ ἐφημέριοι τοῦ Ναοῦ διακονοῦν στὸ Κοιμητήριον κάθε Σάββατον 11-12 π.μ.	21 Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 5.30 μ.μ.
π. Τριαντάφυλλος	22 ΚΥΡΙΑΚΗ τῶν Μυροφόρων Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.	23 Ἁγ.Μεγαλομ. Γεωργίου Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.	Κάθε Κυριακὴ τελεῖται ἡ Θ.Λειτουργία καὶ στὸ Παρεκκλήσιον τοῦ Ἀγ.Δημητρίου Πενκοφύτου 7.15-10 π.μ.	25 Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.		Τὸ μυστήριον τῆς ἰ. ἐξομολογήσεως θὰ τελεσθεῖ στίς 24 Ἀπριλίου ἀπὸ τὶς 5.30 μ.μ.	28 Ἑσπερινὸς Κυριακῆς 6.00 μ.μ.
π. Ἀνδρέας	29 ΚΥΡΙΑΚΗ τοῦ Παραλύτου Θ.Λειτουργία 7.00 π.μ.	Ἡ ἐνορία μας τελεῖ καθημερινῶς πρωὶ καὶ βράδυ τὶς κάτωθι Ἀκολουθίας: (1) Πρωὶ: (ἐκτὸς ἀπὸ τὶς ἡμέρας ποὺ θὰ τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία) στίς 8:30 π.μ., τὶς Ἀκολουθίας τῶν Ὁρῶν (δηλαδὴ Α', Γ' & ΣΤ' ὥρα). (2) Βράδυ: (ἐκτὸς Κυριακῆς) Ἐνα τέταρτον πρὸ τῆς ἐνάρεξως τοῦ Ἑσπερινοῦ θὰ τελεῖται ἡ Θ' Ὁρα καὶ ἐν συνεχείᾳ ὁ Ἑσπερινὸς (τὸν μῆνα Ἀπρίλιον στίς 6 μ.μ.)					